

ÖNEMLİ OLAN AHİRET*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!

Size gönüller dolusu, yerler gökler dolusu sevgiler, selâmlar, hayır dilekleri ve dualar ederim. Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlenizden razı olsun... İki cihanda aziz ve bahtiyar olun...

Bir arkadaşın evinde misafiriz. Ona, “Hadis kitabımızı besmeleyle aç, bir sayfayı bize göster!” diye söyledim. O da bize bir sayfa açtı. Onun açtığı sayfadan başlayarak, hadis-i şerifleri okuyacağım.

a. Asıl Hayır Ahiret Hayrı

Enes RA'dan, Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud, Tirmizî, Neseî, yâni *Sıhah-ı Sitte* sahiplerinin beş tanesi ve bir de İmam Ahmed ibn-i Hanbel ve Tayâlisî rivayet etmişler.

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ وَفِي لَفْظٍ لَا عَيْشَ
إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

(ط. حم. خ. - م. د. ت. ن. عن أنس)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹

RE. 185/11 (*Allàhümme lâ hayra illâ hayrü'l-âhireh* –ve fî lafzin: *Lâ ayşe illâ ayşü'l-âhireh*–*fa'ğfir li'l-ensàri ve'l- muhâcireh*) *Sadaka rasûla'llàh, fî mâ kàl, ev kemâ kàl.*

Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz, dua etmiş:

(*Allàhümme*) “Ey benim Allah’ım! (*Lâ hayra*) Hiç bir hayır yok, (*illâ hayrü'l-âhireh*) ancak ahiretin hayrı var.” Evet dünyada da insan bazı hayırlara eriyor, nimetlere mazhar oluyor ama, dünya çok kısa... Ahiret sonsuz olunca, sonsuzun yanında asırlar bile kısa kalır. Çok kısa küçük hayırcıklar, az bir şey. Asıl hayır ahiret hayrı...

¹ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.165, no:418; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.373, no:524; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.177, no:453; Neseî, *Sünen*, c.II, s.39, no:702; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.169, no:12745; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.VI, s.97, no:2328; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.131, no:7123; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.193, no:4180; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.438, no:4093; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.259. no:781; Ebû Avâne, *Müsned*, c.IV, s.349, no:6933; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VII, s.12; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

(*Allàhümme lâ ayşe*) şeklinde:

Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.1381, no:3584; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.694, 3857; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.216, no:13281; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.V, s.476, no:3209; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.325, no:10464; İbn-i Ca'd, *Müsned*, c.I, s.147, no:928; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.V, s.2357, no:6061; Müslim, *Sahîh*, c.III, s.1431, no:1804; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.693, no:3856; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VI, s.187, no:5949; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.426, no:7515; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.84, no:8312; İbn-i Amr eş-Şeybânî, *el-Âhâd ve'l-Mesânî*, c.III, s.381, no:1791; Sehl ibn-i Sa'd RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.685, no:29905; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.VI, s.256, no:5136.

Yâni dünyada insan bazı hayırlara erse de, ahirette hayra ermese, mahvoldu demektir. Kâfirler böyle olacak, Firavunlar, Nemrutlar, kâfirler, müşrikler, münafıklar, zalimler, fasıklar böyle olacak. Dünyada biraz telezzüz etmeleri, biraz tena'um eylemeleri, nimetlere dalmaları, zevkleri tatmaları mühim değil, önemli değil... Asıl önemli olan ahiretin hayrı, ahiretin rahatı, ahiretin saadeti.

Başka bir rivayette de, (*Lâ ayşe illâ ayşü'l-ahireh*) “Hiç bir güzel yaşam yok, ancak ahiretin güzel yaşamı var. Önemli olan ahiretin güzel yaşamı.” diye rivayet olunmuş.

Demek ki, biz de bu gerçeği aklımızın en yüksek yerinde, en belirgin yerinde, en unutulmayacak şekilde muhafaza etmeliyiz: Hayır ahiretin hayrıdır. (*Lâ hayra illâ hayrü'l-âhireh*) “Hiç bir hayır yoktur, ancak ahiretin hayrı vardır. Önemli olan ahiretin hayrıdır.”

Bu ne demek?.. Dünyadaki küçük menfaatler, faydalar, zevkler hiç mesabesindedir. Mü'min ona aldanmaz, takılmaz, kapılmaz, şaşırılmaz. Onlara kapılıp da ahiretini mahvetmez, berbat eylemez. Ahiretini kazanmağa çalışır.

Peygamber Efendimiz öyle söylüyor, öyle buyuruyor; doğrudur. Çünkü ömürler rüzgar gibi geçiveriyor, bir göz yumup açıncaya kadar geçiveriyor. Evet 60 yıl, 70 yıl, 80 yıl yaşıyoruz. Bir kısmı çocukluk, bir kısmı ihtiyarlık, bir kısmı gece uykusu, bir kısmı da gündüz koşuşturma, telaş... O günlerin içinde de bir kısmı sevinçli,

bir kısmı üzüntülü, heyecanlı, dertli, gamlı, kederli, ağlamalı, sızlamalı... Ne olacak, kıymeti yok!..

Mühim olan ahireti kazanmak. Biz mü'miniz, biz müslümanız. (*Ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun, ve'l-cennetü hakkun, ve'n-nâru hakkun*) "Ahirette öldükten sonra dirilmek var, cennet var, cehennem var.." Cenneti kazananlara, cennete girenlere ne mutlu! Cenneti kaybedenlere, cehenneme düşenlere ne yazık!.. Vah, yazıklar olsun, çok korkunç bir felaket...

Onun için, bunu hiç unutmayalım! Ahiretin hayrını kazanmak için ne yapmamız gerekiyorsa, onları yapalım!..

"—Ne yapacağız, kısaca söyle hocam, hatırımda kalsın! Ben uzun sözleri hatırımda tutamıyorum." dersiniz:

- 1.İbadetleri yapacaksınız.
- 2.Günahlardan kaçacaksınız.
- 3.Ahlâkınızı güzelleştireceksiniz.

Çünkü, Allah ibadetleri yapanları sever, çok çok mükâfatlar verir. Namaz kılan, oruç tutan, zekât veren, hacca giden, sadaka veren, hayır yapan kimsenin, azına çok mükâfatlar vererek çok memnun ediyor, çok taltif ediyor, çok büyük mükâfatlar bahşediyor.

Bu tamam, ibadetleri yapınca sever. İbadet ve taat... *Taat* ne demek?.. İtaat demek. Yâni Allah'ın buyruğunu kabul edip yapmak... Bu bir, bunu yapınca sever.

Günahlardan kaçanı da sever. Günahlardan kaçınmaya *takvâ* deniliyor, *vera'* deniliyor. Dünyanın aldatıcı zevklerine kapılmamaya, dünyaya aldırmamaya da, *zühd* deniliyor. Meselâ, Hocamız'ın adı Mehmed Zâhid, yâni Muhammed Zâhid... Dünyanın önemsizliğini anlayıp, önem vermeyen, asıl ahirete yönelen demek. Hocamız'ın isminden de size bir işaret olsun, ne yapmanız gerektiğine dikkat edin!..

İbadetleri yapanı Allah sever; ibadet yaparak sevgisini kazanmaya çalışacağız. Günahlardan, haramlardan uzak olanı Allah sever; haramlardan, günahlardan kaçıp, gene sevgisini kazanmaya çalışacağız. Güzel huyluları Allah sever; huylarımızı güzelleştirip yine Allah'ın sevgisini rızasını kazanmaya çalışacağız. Kötü huyluları sevmez ve onları cezalandırır; onlardan uzak duracağız.

Kolay... İbadetleri yapmak, günahlardan kaçmak, ahlâkı güzelleştirmek... Bizim yolumuzun esasları bunlar. Üç ana esas, herkesin hatırında kalır.

1. İbadetleri Yapın!

İbadetlerini yap; namazlarına, cumalarına, oruçlarına, haccına, umrene, zekâtına, zekâtına, zekâtına çok dikkat et!.. Çünkü mâlî

fedakârlıkla anlaşılıyor insanın ihlâsı, sıdk u sadâkatı... Terle kazandığın, zahmetle kazandığın paranın bir kısmını Allah yoluna verebileceksin. Otuz dokuz kısmı sende kalacak, bir kısmını vereceksin. Yine büyük çoğunluğu sende kalacak. Ama fukarayı unutmayacaksın, zayıfları, mazlumları unutmayacaksın!..

Zalimlerin karşısında olacaksın, mazlumların yanında olacaksın, fakirlerin yanında olacaksın!.. Yoksulları, mahrumları seveceksin, onları ziyaret edeceksin. Onlarla beraber gözyaşı dökereceksin, yardımcı olacaksın. Destek vereceksin, yiyecek vereceksin, çocuğunu okutacaksın... vs. vs.

Müslümanlık lafla değil. Sen burada izzet ve devlet ve nimet içinde yaşayıp, karnının tokluğundan, “Ah, vah, yandım, eyvah!” bilmem ne diye sızlanırken, öbür tarafta içecek suyu bulamayan insanlar var. Köyünde içecek suyu yok... Veyahut Afrika’yı ve sâireyi düşünürsek, yağmur düşmeyen çöl mıntıkları var. Orta Asya’da öyle yerler var. Uçsuz bucaksız çöller var.

Bunların çaresini buluyor medeniyet. Yâni, aşığıya sondaj vuruyor, aşığılardan su çıkartıyor. Çöllerde, isterse şehirler kuruyor. Yâni, parayı dayadığın zaman oluyor. Bu Avustralya’da da görüyoruz, istedikleri yerlere çok güzel şehirler kuruyorlar. Sıcak var. Sıcaklığın da çaresi bulunuyor. Alet edevatı takıyorsun, püfür püfür esiyor, içeride serin bir hayat yaşıyorsun. Su getiriyor, serinlik getiriyor. Dışarıyı kasıp

kavurucu bile olsa, orada iş varsa, fayda varsa, medeniyet orayı ihyâ edebiliyor. Demek ki, parayı dayayınca her şey olabiliyormuş, demek ki zekât çok önemliymiş.

Buradan o anlaşılıyor; yâni para önemli, zekat önemli... Evet para önemli ama, biz paraya tapmıyoruz. Paranın bir önemli vasıta olduğunu biliyoruz. Ahiretimizi kazanmak için, paramızı Allah yoluna sarf edeceğiz. İbadetleri yapacağız.

2.Günahlardan Kaçının!

Günahlardan da kaçınmak çok önemli! Çünkü günahların hepsi tatlı olduğundan, zevkli olduğundan, insan o günahları yapıyor. O zevke dayanamıyor, nefsini yenemiyor, nefsi o tarafa akıyor, kayıyor; derken yapıyor işte o günahı... Afyon içiyor, esrar çekiyor, içki içiyor, hırsızlığı yapıyor;

“—Dayanamadım, çaldım!” diyor.

Kumar oynuyor, kazanmak hırsıyla;

“—Ay ne heyecanlı, bilmem ne...” derken;

“—Eyvah kaybettim, eyvah eve ne götüreceğim şimdi?” demeye başlıyor.

Bunların hepsinin macerası belli olduğundan, İslâm yasaklamış. İçki yasak, kumar yasak, esrar yasak... Duman da olsa, sıvı da olsa, katı da olsa, akli giderici her çeşit alet, edevat, her türlü madde yasak... Meşrubat şeklinde de olsa, duman şeklinde de olsa, fark etmiyor.

Demek ki, günahlardan da kaçınmak çok önemli... İyi insan olmak için, faziletli insan olmak için, faydalı insan olmak için, güzel işler yapmak için, günahlardan da kaçınacağız.

3.Ahlâkınızı Güzelleştirin!

Üçüncüsü, ahlâkın güzelliği... Ahlâk biliyorsunuz toplum olayıdır. Yâni, kişinin de kendi kendine karşı ahlâki sorumlulukları vardır ama, özellikle başka insanlarla münasebette ahlâk çok büyük rol oynuyor. Toplum olayıdır ahlâk dediğimiz şey.

Tabii, ahlâk ikiye ayrılıyor: İyi ahlâk, kötü ahlâk. Yâni, herkesin ahlâkı var. Ama ahlâkı iyi mi, kötü mü?.. Mühim olan ahlâkın iyi olması...

“—Falanca adam çok kötü ahlâklıdır, çok kötü huyludur.” diyoruz.

Herkesin bir ahlâkı var ama iyisi önemli, iyi ahlâklı olacak.

“—E hocam, iyi huylar hangileridir?..”

Tamam, çok güzel bir soru. İyi huylar hangileri, kötü huylar hangileri; bunları güzelce ezberleyeceksin, öğreneceksin, uygulayacaksın ve çoluk çocuğuna da öğreteceksin. Güzel huyu çocuğuna öğretmek için, üzerinde duracaksın; kötü huydan kurtarmak için üzerinde duracaksın...

Takip edeceksin, çalışacaksın, uğraşacaksın, onaracaksın.

Araba her gün bakım istiyor, bakılmazsa gitmiyor. Ev her zaman bakım istiyor, akıyor, kokuyor, bozuluyor, takılıyor, derken tamirci getiriyorsun vs. Çocuklar da öyle, kendimiz de öyle.

Hatta insanın imanı bile öyle, zaman zaman yıpranıyor, gevşiyor günahlardan dolayı. O imanı dahi tazelemek lâzım! Günde yüz defa “*Estağfiru’llàh*”, yüz defa “*Lâ ilâhe illa’llàh*”, çok çok “*Allah, Allah, Allah...*” demek; çok çok salât ü selâm getirmek, Kur’an-ı Kerim okumak lâzım!.. Okumasını bilmiyorsa, *Kul huva’llàhu ehad*’ı yüz defa okusun. Çünkü bir “*Kul huva’llàh...*” üçte bir Kur’an okumak kadar sevap. Bunların hepsi büyüklerimizin, mürşid-i kâmillerimizin, şeyhlerimizin bize tavsiyeleri ve hepsi Kur’an-ı Kerim’e dayalı, hadis-i şeriflere dayalı tavsiyeler.

İşte böyle, bunları yapacağız. Yâni nereden açıldı?.. Peygamber Efendimiz’in duasından, “Asıl hayır ahiret hayrıdır.” diyor. Bu cümlenin birinci kısmı...

b.Hendek Savaşı

İkinci kısmında da ne demiş:

فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

(*Fağfir li’l-ensàri ve’l-muhâcireh*) “Ensara da mağfiret eyle, muhacirlere de mağfiret eyle...” Bak hem de müsecca’ bir ifadeyle dua eylemiş.

Yâni şiir gibi, sözleri akıcı ve sonu sanatlı, ses benzerliği var:

Allâhümme lâ hayra illâ hayrû'l-âhireh,

Fağfir li'l-ensâri ve'l-muhâcireh...

Yâni şiir gibi, beyit gibi. Ne demek?.. *Ensar*; Peygamber Efendimiz'e, kendilerine gelen müslüman kardeşlerine yardımcı olup, onları bağrılarına basıp, misafir edip, koruyup kollayan, böylece İslâm'ın tutunmasını ve düşmanlarına karşı güçlenmesini sağlayan insanlar, Medine'nin ahâlisi.

Pekiye ötekilere, Mekke'den veya başka yerlerden müşriklerin zulmünden kaçıp o emniyetli Medine'ye gelen kimselere ne deniliyor?.. *Muhâcir* deniliyor. *Muhâcir*'in çoğulu ya *muhâcirûn* olur, *cem-i müzekker-i sâlim* deniliyor buna; *muhâcirler* demek. Burada Peygamber Efendimiz bir başka çoğulunu kullanmış: *Muhâcireh...* Sonuna kapalı *te* getirerek, yâni *ensarın* karşılığında, onun yanında *mütenâzır* olarak; *el-muhâcireh...* “*Ensara ve muhacirlere mağfired eyle!*” diye, böyle çoğul olarak kullanmış, bu şekil de var.

Bazı rivayetlerde hadis-i şerifin son kısmı:²

² Buhârî, *Sahîh*, c.XII, s.318, no:3639; Müslim, *Sahîh*, c.III, s.114, no:816; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.39, no:383; Neseî, *Sünen*, c.III, s.111, no:695; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.211, no:13231; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.438, no:4093; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.259, no:781; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.332, no:1177; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

فَانصُرُوا الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ

(*Fe'nsuru'l-ensàra ve'l-muhàcireh*) şeklinde bildiriliyor. O zaman, “Ensara ve muhacirlere yardım et!” denmiş oluyor.

Bu sahih bir hadis-i şerif. Buharî’de, Müslim’de, Ebû Dâvud’da, Tirmizî’de, Neseî’de var. Enes RA’dan rivayet edilmiş. Rasûlüllah SAS Efendimiz Hendek Savaşı hazırlıkları sırasında bu duayı buyurmuş.

O günlerde çok telâşlı idiler. Kureyş büyük bir orduyla Medine’yi mahvetmeye geliyor. Bedir’de çarpıştılar ama, bu sefer kuvvetli bir orduyla geliyor müşrikler. İyice toparlanmışlar, kabilelerden de yardım almışlar, Medine’yi mahvetmek için geliyorlar. Müslümanlığın kökünü kazımak için geliyorlar. Güçleri yeterse Peygamber Efendimiz’i, muhacirleri ve ensarı tepelemek niyetiyle geliyorlar. Ne yapmak lâzım?.. Sayı az, güç az, imkân az, savaş alet ve edevatı az... Ne yapmak lâzım?..

Selmânü’l-Farisî RA diyor ki:

“—Biz İran’da, düşmanlarla mücadelede savunma savaşı yaparken hendek kazardık. Haydi hendek kazalım!..” diyor.

Medine’nin etrafı coğrafî bakımdan nasıl?.. Medine ovada ama, etrafı, ovanın üstü volkanik oluşumlarla dolu. Öyle dolu ki, yâni kalorifer cüruflarını düşünün böyle eğri büğrü... Onların büyük çapta olanlarını düşünün, diz boyu

yığılmış olduğunu düşünün ve oynak olmayıp yerinde sabit olduğunu düşünün... Medine'nin etrafı böyle... Bunlara *harre* diyorlar. *Harre-i Şarkıyye*, *Harre-i Garbiyye* filân diye isim vermişler.

Bunlar öyle bir oluşum ki, nasıl oluşmuş?.. Benim görüşüme göre, petrol akmış toprağın üstüne, kumların üstüne. Ondan sonra cayır cayır, cayır cayır yanmış. Yandıktan sonra, kalıntılar böyle kalorifer cürufu gibi ama, derin derin çukurlarıyla, sivri sivri uçlarıyla öylece kalmış. Üstünden geçmek mümkün değil, çünkü ayakları parçalar. Yâni yürüyemezsin, basacak yer bulamazsın. Deve de geçemez, at da geçemez, insan geçemez. Böylece her tarafı çevrili...

Şimdi bunları bu 20. Yüzyıl'da, 21. Yüzyıl'da, son zamanlarda aletler gelişince, insanlar ne yapıyorlar?.. Greyderi, yâni kazıyıcı, sürükleyici iş makinalarını getiriyorlar, kazıyorlar. Altından ince kum çıkıyor. Yâni dibe doğru köklü değil bunlar. Oradan ben diyorum ki, bunlar yer olaylarından, yerin yarıklarından petrol, ağır petrol sıvıları çıkmış, toprağın üstüne yayılmış, yanmış. Yandıktan sonra da o kalıntılar öyle kalmış. Bu toprağın üstüne, kumun üstüne yayıldığı için, şöyle bir metre kazdın mı aşağısı gene kum çıkıyor. Bunu birçok yerde görüyoruz. Ben arkadaşlarıma da gösterdim.

Çünkü, ben İslâm tarihi kitaplarında okumuştum. Efsane gibi gelmişti bana ilk okuduğum zaman, masal gibi gelmişti. Sonradan aklım başıma geldi. Diyor ki meselâ:

“—Hicri 654 yılında, Hicaz tarafında büyük bir ateş zuhur etti. Bir hafta, on beş gün yanmaya devam etti. Ahâli, kıyamet kopuyor sandı. Hep dualar eylediler...” filân diye tarih kitabı yazıyor, senesiyle...

İslâm tarihçileri, böyle yıl yıl yazan tarihçiler yılıyla, senesiyle yazıyorlar. “Hicaz tarafında böyle bir ateş zuhur etti.” diye.

Mâlum kıyamet alâmetlerinden birisi de, Hicaz tarafından ateş zuhur edecek, insanları sürükleyecek bir tarafa doğru... Yâni o zaman, kıyamet kopacak sanmışlar. Demek ki, kıyamet kopar gibi alevler yukarılara çıkmış. İşte o yanıkların izleri bence. Medine'nin etrafı böyle bu malzemeye dolu olduğundan, oralardan birilerinin gelmesi mümkün değil. Bin bir meşakkatle birisi düşe kalka gelmeye çalışsa, onu da haklarlar, ordu gelemes.

Yalnız bir yolamağı var. O yolamağın ağzı da, şimdi Yedi Mescidler denilen kısımda... Orayı da hendekle kapatırlarsa, o zaman düşman rahat bir şekilde gelemes. Harrelerden gelemes, dağlardan da gelemes. Çünkü yokuşu tırmanacak, yukarıyı geçecek, aşağı inecek... Dağlık kısmı, tepeleri de aşamaz. Oralarda savunma, geleni püskürtmek kolay. Aşağıda hendek kazmak lâzım!..

Hendek kazılması; tabii bu hususta pek çok hadis-i şerifler var, çok ibretli... Hendek Harbini, lütfen açın İslâm tarihi kitaplarından, okuyun bu akşam veya yarın!.. Allah rahmet eylesin,

mekânı cennet olsun, Asım Köksal Hocaefendi, hem mâneviyatı olan, tasavvufî yönü olan, hem ilmi olan, tanıdığımız, muhterem, mübarek bir insandı. Tasavvufî vazifesi de vardı. *İslâm Tarihi* diye ne güzel kitap yazdı. Yeni yeni baskıları da çıktı. Muhakkak kütüphanenizde vardır. Hendek Harbi'ni bir okuyun!..

Hendek Harbi'nde en önemli, dikkati çeken şeylerden birisi, yâni size hatırlatmak istediğim, benim de çok etkilendiğim şeylerden birisi; Peygamber SAS Efendimiz ashabıyla böyle hendeği kazarken taşlar çıkıyor, o taşları ashab kıramıyorlar o zamanki imkânlarla... Peygamber Efendimiz eline kırma aletini - kazmayı diyelim- alıyor, vuruyor taşa... Bir vurduğu zaman, bir kıvılcım çıkıyor. Bir daha vuruyor, bir daha kıvılcım çıkıyor. Bir daha vuruyor, bir daha kıvılcım çıkıyor....

Peygamber SAS Efendimiz diyor ki:

“—Bu kıvılcımda Sâsânî İmparatorluğu'nun, Mecûsîlerindevletinin, Bizansimparatorluğunun, Bizans arazilerinin; yâni doğu tarafının, batı tarafının, kuzey tarafının müslümanların eline geçtiğini gördüm.” diyor.

Hatta, bu sözü söylediği kesin ki, müşrikler diyorlar:

“—Şunlara bak, neredeyse helâkleri yakın, ölecekler. Kureyş ordusu geldiği zaman bunların hepsini kesecek. Hâlâ başlarındaki zât —yâni Peygamber Efendimiz'i kastediyorlar— ‘Siz

ilerde Őu zaferleri kazanacaksınız, koca koca devletleri yıkacaksınız, dev imparatorlukları devireceksiniz!’ diyor. Ne saçma...” diye dŐşünüyorlar.

Ama Şimdi biz biliyoruz ki, saçma değil, peygamberce sĐylenmiŐ sĐzler, Allah-u Tealâ Hazretleri’nin vaadi... O en ümitsiz anda, yâni artık var olma, yok olma meselesi olan bir zamanda bunu söylemesi de, hak peygamber olduęunun belgelerinden, bin bir türlü belgesinden bir tanesi...

İŞte o zaman, tabii ashab-ı kiram çok sıkıntı çekmişler. Açlık, sıcaklık, yorgunluk... Hendek kazmak kolay değil... İŞte o zaman Peygamber Efendimiz böyle dua eylemiş:

“–Hayır ancak ahiret hayrıdır. Bu dünya meŐakkatli, sıkıntılı, dŐŐmanla çarpıŐmalı, uęraŐmalı, korkulu, endiŐeli geçiyor. Asıl önemli olan ahiret... Ensâra ve muhacirleri yâ Rabbi mağfired eyle, affeyle kusurları varsa...”

Tabii her insan kusurlu olabilir, büyük küçük. “Affeyle, yardım eyle...” demek istiyor, böyle dua etmiş.

Biliyorsunuz, müşrikler geldiler, geldiler; Hendek’le karŐılaŐınca, Medine’ye giremediler. Öbür tarafları korumak kolay... Buraya da İslâm ordusu dikildi ve Hendek Savaşı sonunda, yâni müslümanların korunmasıyla, KureyŐlilerin periŐan bir vaziyette, geri dönmesiyle bitti. Bir de rüzgâr çıktı, onları periŐan etti.

İşte o zaman söylenmiş bir dua ama, biz bundan ne dersler çıkaracağız?.. Hayrın ahiret hayrı olduğunu öğreneceğiz, ahiret hayrını kazanmaya çalışacağız. Bir de dünyada meşakkatler çekileceğini öğreneceğiz.

Allah'ın en sevgili kulları Peygamber Efendimiz ve ashâbı, asr- ı saadet müslümanları ne sıkıntılar çektiler. Sen nesin?.. Ben neyim?.. Bizler 20. ve 21. Yüzyıl'ın insanlarıyız. Ne kadar asır sonra gelmiş insanlarız. En büyük mükâfatları ashaba, Peygamber Efendimiz'e Allah-u Teâlâ Hazretleri verecekken, dünyada onlar bu kadar sıkıntı çekmişler. Elbette bizler de sıkıntı çekeceğiz.

Bunlar imtihan. Yâni, müslümanlığa bağlılığımızın kuvvetini ve samimiyetini, sağlamlığını anlamak için, isbat etmek için, denemek için, imtihan etmek için, Allah bu sıkıntıları getiriyor.

“—Bakalım benim mü'min kullarım sıkıntılardan karşısında da imanlarına sımsıkı sarılıp iyi müslüman olarak yaşayacaklar mı?” diye, müslümana böyle çeşitli sıkıntılar, imtihanlar gelir, gelir, gelir... Mühim değil. Sabredeceğiz, mükâfat alacağız.

Ama sabrın sonunda da, Allah zafer, saadet ve selâmet veriyor. Misal: İşte İslâm tarihi, işte müslümanların ilk devirleri, ondan sonraki devirleri, bütün cihana hâkim olmaları... Evet, ne zaman insanlar Allah'a yardım ederse, yâni Allah'ın dinine yardım ederse...

Allah yardımdan müstağni ama, lütfen ve ke-
remen ve latîfe olarak öyle buyuruyor Cenâb-ı
Hak:

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

(محمد: ٧)

(*În tensuru'llàhe yensurküm ve yüsebbit
akdâmeküm*) “Siz Allah’a yardım ederseniz,
Allah da size yardım eder, ayaklarınızı
kaydırmaz.” (Muhammed, 47/7) buyuruyor.

Halbuki Allah’ın yardıma ihtiyacı yok, lâtife
eyliyor biz kullarına. Yâni, “Allah’ın dinine
yardım ederseniz, o zaman mükâfatlara
erersiniz.” demek açıkçası.

Onun için, Allah’ın dininin yardıma ihtiyacı var.
Allah’ın yardıma ihtiyacı yok, müslümanların
yardıma ihtiyacı var... Mâlî yardıma ihtiyacı
var, iktisadî yardıma ihtiyacı var, askerî yardıma
ihtiyacı var, siyasî desteğe ihtiyacı var, ilim
irfan öğrenmeye, tâlim ve terbiyeye ihtiyacı
var... Her şeye ihtiyacı var. Hepimizin çalışması
lâzım!..

Fransa’da iki doktor müslüman olmuş. [1980’li
yıllarda] Ben Lion’a gitmiştim.

“—Hocam, burada iki Fransız kökenli, Fransız
müslüman var.” dediler.

“—Tanışalım şu mübareklerle...” dedim.

Yâni Avrupalı, kökeni Fransız, hristiyanken
dönmüş müslüman olmuş. “Tanışalım!” dedim.

“–Burada yok.” dediler.

“–Nereye gitmişler?”

“–Afgan Savaşı’na gittiler. Bunlar tatil oldu mu, yıllık izinleri oldu mu, hastaneden izin alırlar, karıkoca Afganistan’a giderler. Tatilleri boyunca Afganistan’da çalışırlar.” dediler.

Gözlerim yaşardı, hayran kaldım o kardeşlerimizin şuuruna. Hem de gitmeden önce ilâç fabrikalarını dolaşıyorlarmış, hayır hasenat olarak ilâçları topluyorlarmış. Pamuklar, sargı bezleri, antibiyotikler, iğneler, haplar... neyse, onları da yanlarında beraber alıp Afganistan’a gidip, Ruslara karşı çarpışan mücahidlerin arkasında, cephenin arkasında, yaralılara yardımcı oluyorlarmış. Acaba Türkiye’de kaç tane kardeşimizin aklına geldi de, böyle Afganistan’a gitti de, yardımcı oldu?.. İşte şuur, işte ihlâs olunca böyle oluyor.

c.Peygamber SAS’in Hz. Ali’ye Duası

Gelelim ikinci hadis-i şerife, yâni kardeşimizin açtığı sayfadan başka bir hadis-i şerife.

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:³

³ Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.XII, s.122, no:12653; Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.I, s.499, no:2037; Abdullah ibn-i Abbas RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XI, s.911, no:32954; *Câmiü’l-Ehâdis*, c.VI, s.128, no:4855.

اللَّهُمَّ أَعِنُّهُ وَأَعِزُّهُ وَارْحَمُهُ وَارْحَمِ بِهِ وَانصُرُهُ
وَانصُرْ بِهِ اللَّهُمَّ وَلَا مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ

يَعْنِي عَلِيًّا

(طب. عن ابن عباس)

RE. 186/1 (*Allàhümme einhu ve ein bihî, ve'rhamhu ve'rham bihî, ve'nsurhu ve'nsur bihî. Allàhümme vâli men vâlâhu, ve àdi men àdâhu, ya'nî aliyyen.*) *Taberânî, an İbn-i Abbas RA.*

İbn-i Abbas RA'dan Taberânî'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerif.

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

(*Allàhümme*) “Ey benim Allah'ım, Rabbim, Mevlâm! (*Einhu*) Ona yardım eyle, (*ve ein bihî*) ve onunla yardım sağla.” Kime?.. Müslümanlara, İslâm'a. Yâni ona, kendisine bizzat yardımcı ol; hem de onun vasıtasıyla İslâm'a yardım eyle... (*Ve'rhamhu*) “Ona rahmetinle, merhametinle muamele eyle, (*ve'rham bihî*) ve onun vasıtasıyla İslâm'a ve müslümanlara rahmeyle, merhamet eyle... (*Ve'nsurhu*) Ve ona yardım eyle yâ Rabbi; (*ve'nsur bihî*) ve onun vasıtasıyla, onun çalışmalarıyla İslâm'a ve müslümanlara yardım eyle yâ Rabbi, nusret ver yâ Rabbi!..”

(*Allàhümme vâli men vâlâhu*) “Yâ Rabbi, onu sevenleri sen de sev; (*ve àdi men àdâhu*) onunla adâvet edenlere, düşmanlık edenlere sen de düşmanlık eyle yâ Rabbi!..” diye böylece tatlı tatlı mübarek ağzıyla, fem-i saadetiyle

Peygamber Efendimiz dua etmiş. Kime?.. Hazret-i Ali RA Efendimiz Kerrema'llàhu Vecheh Hazretleri'ne.

Biliyorsunuz Hazret-i Ali, Peygamber SAS Efendimiz'in amcasının oğlu. Ama amcası çok çocuklu olduğundan ve çok çocuğa bakmanın sıkıntısını çekmekte olduğundan, öbür akrabalarıyla konuşmuşlar;

“—Şu amcamızın çocuklarını bölüşelim, bazılarını birimiz, bazılarını ötekisi alsın. Hafifletelim yükünü...” demişler.

Peygamber Efendimiz Hazret-i Ali'yi çocukken kendi ailesine almış, kendi çatısına evine almış, evlâdı gibi büyütmüş. Yeğeni ama, amcası Ebû Tâlib'in oğlu ama, oğlu gibi büyütmüş Peygamber Efendimiz. Peygamber SAS Efendimiz'in yanında çocuk olarak yetişmek ne büyük şeref...

Hem de çocuklar kategorisinde, sınıfında ilk müslüman olan kim?.. Hazret-i Ali. Kadınlardan ilk müslüman olan?.. Hazret-i Hatice. Erkeklerden ilk müslüman olan?.. Ebû Bekr-i Sıddîk. *Rıdvânu'llâhi aleyhim ecmain...* Yâni, Hazret-i Ali Efendimiz ilk müslüman olanlardan. Peygamber Efendimiz'in evlâdı gibi evinde büyüttüğü kimse. Şereflere bakın!.. Sıra sıra şerefleri sıralayalım:

Ondan sonra, kızı Fâtıma'yla evlendiriyor, bir de damadı ediyor. Fâtıma cennetlik hatunların hası, en kıymetlisi... Mübarek Peygamberimiz'in mübarek kızı, Fâtıma Anamız RA, Fâtımatü'z-Zehrâ RA... Onunla evlendiriyor. Oldu mu bir kat daha yakınlık?..

Sonra bir keresinde, Peygamber Efendimiz sefere gidiyordu.

Hazret-i Ali Efendimiz'i Medine'de vekil bıraktı.

“—Medine'yi sen idare et. Biz yolculuğa çıkıyoruz.” diye. Hazret-i Ali Efendimiz de kahramanlığından dedi ki:

“—Yâ Rasûlallah! Beni kadınlarla, çocuklarla mı bırakıyorsun?.. Ben savaşa gitmek istiyorum...” dedi.

Cesur çünkü, kahraman, bahadır, yürekli, Allah'ın arslanı. Peygamber SAS Efendimiz dedi ki:⁴

⁴ Müslim, *Sahîh*, c.XII, s.127, no:4418; Tirmizî, *Sünen*, c.XII, s.193, no:3664; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.134, no:118; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.179, no:1547; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.192, no:1068; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.29, no:213; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XII, s.62, no:32741; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.44, no:8140; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.V, s.287, no:5335; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.I, s.148, no:334; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.86, no:739; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.I, s.249, no:211; Sa'd ibn-i Ebî Vakkas RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.XII, s.192, no:3663; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.247, no:2035; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.369, no:27126; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XII, s.60, no:32739; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.125, no:8447; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XXIV, s.146, no:384; Esmâ bint-i Umeys RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.32, no:11290; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XII, s.61, no:32740; Zeyd ibn-i Erkam RA'dan. Şeybânî, *el-Âhâd ve'l-Mesânî*, c.IV, s.541; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.IV, s.184, no:4087; Ebû Eyyûb el-Ensârî RA'dan.

Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-Sahâbe*, c.II, s.108, no:549; Saîd ibn-i Zeyd RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.599, no:32881; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXXI, s.279, no:44901.

أَنْتَ مِنْنِي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ

بَعْدِي

(م.ت. عن سعد؛ ت.ه. عن جابر)

(*Ente minnî bi-menzileti hârûne min mûsâ*)
“Sen bana göre, Hazret-i Mûsâ’nın yanında Hârun gibisin! Öyle olmayı istemez misin?”

Ne demek istiyor?.. Mûsâ AS, Tur Dağı’na giderken Hârun AS’ı kavminin başında bıraktı. “Ben şimdi bir yere giderken, Hârun AS’ı Mûsâ AS’ın bıraktığı gibi, seni bırakıyorum.” dedi.

(*Illâ ennehû lâ nebiyye ba’dî*) “Yalnız, benden sonra peygamber yok!” dedi. Yâni, “Bu sözü söylüyorum. Bu benzetmeden birileri ‘sen de peygambersin!’ diye bir mânâ çıkartmayın!” diye bunu da açıkladı. “Benden sonra bir peygamber yok ama, Mûsâ’nın yanında Hârun (*Aleyhime’s-selâm*) neyse, sen de benim yanımda öylesin!” dedi.

Bu da çok büyük bir iltifat, iltifatların en büyüğü!.. Ne kadar güzel! Ama buradan bir ders çıkaracağız:

Kimse Peygamberlik iddiasıyla ortaya çıkıp da ahiretini mahvetmesin. Peygamber Efendimiz’den sonra peygamber yok!.. Peygamber SAS Efendimiz ahir zaman peygamberi, hâtemü’l- enbiyâ, hâtemü’r-rüsül, hâtemü’n-nebiyyîn... Yâni, Peygamber Efendimiz öldükten sonra, peygamber olmadığı kesin.

Şimdi bazı iddialar duyuyoruz da, herhalde ruhen hasta filân bazı kimseler, veyahut daha başka şekillerde, peygamber sanıyor kendisini... Öyle şey yok!..

Gözüne bir şey görünen, kendisini bir şey sanıyor. Halbuki Yunus Emre'nin sözü, ilâhîsi çok hoşuma gidiyor:

Er yarın Hak divânında belli olur! ⁵

Sen burada istediğin kadar böbürlen, hindi gibi kabar, yüksekten at, tut; kıymeti yok! Er yarın Hak divânında belli olur! Bakalım orada Allah sana ne muamele edecek; mükâfât mı verecek, cezaya mı çarptıracak?.. Kahrına gazabına mı

⁵ Dr. Mustafa Tatçı, Aşık Yunus, s.49, no:46, MEB, İstanbul 2005. Şiirin tamamı:

*Gaflet ile Hakk'ı buldum diyenler
Er yarın Hak divanında bellolur.
Ahret tedarikin gördüm diyenler
Er yarın Hak divanında bellolur.*

*Kiminin adı sofı, kiminin derviş;
Derviş isen kardeş takvâya çalış
Gizlice yollardan Sen Hakka eriş
Er yarın Hak divanında bellolur.*

*Devletlüyüm deyü fakire gülme,
Gülüp gülüp kardeş kem nazar kılma;
Ölüm vardır yâhu sen gafil olma;
Er yarın Hak divanında bellolur.*

*Fakiri sev, mala-mülke aldanma;
Fani cihan sana kalacak sanma;
Hakkın lutfuna koş, kahrına yanma;
Er yarın Hak divanında bellolur.*

*Yunus söyler bunu Kâlû belâ'dan,
Mucizât Nebi'den, mürvet Ali'den,
Biz de böyle gördük uludan,
Er yarın Hak divanında bellolur.*

uğratacak, lütfuna, rahmetine mi erdirecek?.. Mühim olan o!.. Burada öyle atıp tutmanın kıymeti yok.

Başka aklımıza gelebilen faziletlerinden söyleyelim: Demek ki, Hârûn AS gibisin diye böyle pâyeye verdi.

Peygamber Efendimiz Medine-i Münevvere'ye gelince, bizim için ibret alınacak güzel bir şey yaptı. Mekke'nin muhacirlerinden birisiyle, Medine'nin ensârından birisini, böyle iki iki kardeş etti. Bir ensâr bir muhacirle, bir ensâr bir muhacirle... Böyle böyle kardeş oldular, oldular... Hepsi kardeş oldular, oldular, el ele tutuştular. Sayı tekmiş demek ki, Hazret-i Ali Efendimiz kaldı. Biraz da mahzun oldu, yutkundu, duygulandı.

Peygamber Efendimiz ona dedi ki: “—Sen de benim kardeşim ol!”

O muâhât meselesinde Peygamber Efendimiz'in kardeşliğine de nâil oldu. O da bir büyük fazîlet...

Hazret-i Ali Efendimiz'i sevenler boşuna sevmiyorlar ama, seven sevdiğine itaat eder. Aynen Hazret-i Ali gibi olmak lâzım!.. Namazlı, niyazlı, Kur'an'lı, imanlı, mücâhid, Allah yolunda, Allah'ın rızasını kazanacak şekilde olmak lâzım!..

İslâm ordusu Hayber'e geldi. Hayber kalesine ordu saldıracak, bir başkan lâzım! Ordunun başına, emir verici bir emir lâzım!.. *Komutan* kelimesi de pek hoş bir kelime değil, melez bir kelime. Fransızca *commend* kelimesinden, *commendan*; emreden demek. Oradan uydurmuşlar, kelimenin yarısını kesmişler, solucanı keser gibi. Solucan kesildiği zaman, kesilen yarısı, büyümüş, eksikliğini tamamlarmış; iki solucan olurmuş. *Commenden* kelimesini Fransızca'dan alıyorlar, bozuyorlar, *komutan* yapıyorlar. *Bulletin* kelimesini alıyorlar, *bülten* yapıyorlar. Yâni batı kelimesini alıyor, hafif bir makyaj, rötuaj, yüzünü boyama; ondan sonra Türkçe oluyor. Öyle olmaz!

Türkçe'de *kommak*, *komutmak* diye bir kelime yok; *komutan* sözü melez bir söz, doğru söz değil. Erbabı düşünsün, doğrusunu bulmağa çalışsın, ama, tarih boyunca bizim kullandığımız kelimeler var. Meselâ; *subaşı*... *Sü*, asker demek; *subaşı*, komutan demek...

Binbaşı diyoruz, *albay* diyoruz; alayın bayı, başkanı... Aslında *albey* demek lâzım! *Bay*, Farsça zengin demek. *Bey*, Türkçe asil, soylu kimse demek... O kelimeyi de ortaya atan, pek güzel atmamış. Atması biraz isabetsiz atma olmuş.

Ama işte subaşı var, serasker var, çok güzel... *Serasker*, askerinin başı... Bir de böyle tarihten şanlı şerefli, ihtişamlı görünen bir kelime... Bu da Arapça ve Farsça'dan oluşma bir kelime ama, tarihimizde var, asırlarca kullanmışız. Serasker olabilir.

Emîr kelimesi var. Türkçe’de emirin karşılığı, buyurmak demek. Desek desek, buyuran olur, buyurucu olabilir. Ama öyle denmemiş, komutan denmiş. Bu da dil bakımından arada bizim tenkidimiz, düzeltme çalışmamız olsun.

Ben Türkçe’mizi de seviyorum. Yabancı kelimeleri, hele soysuz köksüz yabancı kelimeleri atmak istiyorum, hoşuma gitmiyor. Millet tabii bunun belki farkında değil. Biz bu hususta biraz da onları uyarmak istiyoruz. Burada arkadaşlarıma ben şaka yapıyorum, biraz yabancı kelime kullandılar mı, cezayı basıyorum:

“—On dolar ceza yedin!” filân diyorum, anlıyorlar.

Para aldığım filân yok ama, ben böyle cezayı basınca düzeltiyorlar, Türkçe’sini buluyorlar.

Hazret-i Ali Efendimiz’in meziyetlerini anlatırken, böyle Türkçe’den bir fasıl açtık, parantez içinde, cümle-i mu’tarıza içinde, kavis içinde bunları söyledik. Şimdi Hayber’e hücum edecek ordunun başına subaşı lâzım, emir lâzım, buyurucu lâzım, yönetici lâzım!.. Diyor ki Peygamber Efendimiz:

“—Yarın bu askerin başına bir emir tayin edeceğim, sancağı onun eline vereceğim. Öyle bir kimseye vereceğim ki, o Allah’ı sever, Allah da o vereceğim kişiyi sever!”

Allahu ekber!.. Şu sözün güzelliğine bak! Ordunun başına Allah'ın sevdiği, Allah'ı seven, Allah aşıklısı, aşık-ı sâdık bir kahraman tayin edecek Peygamber Efendimiz. Herkes geceleyin heyecan içinde yatıyor. Hazret-i Ömer diyor ki:

“—Yarın ordunun başına beni geçirse Rasûlüllah, sancağı bana verse diye, hiç bir şeyi bu kadar istememiştim.” diyor.

Sabahleyin, kalabalığa döndü Peygamber SAS Efendimiz, şöyle bakındı. Herkes, “Beni de görsün!” diye, biraz yerinden başını kaldırıyormuş belirginleşmek için. Bakmış, bakmış Peygamber SAS Efendimiz... Yâni, gelişigüzel bir kimseyi tayin etmiyor, bir belirli kimseyi tayin edecek. O da muhakkak ilâhî bir işaretledir.

“—Ali nerede?” diye soruyor. Diyorlar ki:

“—Çadırında... Gözü fena halde ağrıyor, hasta, rahatsız.”

“—Çağırın!..” diyor.

Hazret-i Ali Efendimiz fena halde, gözü ağrır vaziyette geliyor. Çadırındayken çağrılıyor, geliyor. Peygamber Efendimiz onun gözüne müdahale ediyor, ağrısı o anda geçiyor. Sancağı eline veriyor.

Demek ki, buradan ne anlıyoruz: Allah'ı çok seven, Allah aşıklısı, Allah yolunda canını vermeye razı bir mübarek; Allah'ın da sevdiği bir kimse...

Bir de *Aşere-i Mübeşşere*'den. Ne demek *Aşere-i Mübeşşere*?.. Peygamber Efendimiz on kişiye, dünya hayatında iken, “Sen cennetliksin!” diye açıkça beyan etmiş. Şımarmayacak insanlar bunlar. Açıkça söyledi. Bunlara, ismen açıkça, “Sen cennetliksin!” dediği kimselere, (*El-aşeretü'l-mübeşşeretü bi'l-cenneh*) “Cennetle hâl-i hayatlarında müjdelenmiş on kişi” adı verilir. Kısaca, Arapça kelimelerle Farsça terkip olarak, *Aşere-i Mübeşşere* deniliyor.

Hazret-i Ali Efendimiz *Aşere-i Mübeşşere*'den, cennetlik olduğu muhakkak olan bir kimse. Şehid olarak da vefat etti, şehidler zâten cennetlik. Mübareğin neresinden baksak, etrafını çepeçevre dönsek, hangi cephesine baksak pırıl pırıl, ışıltı ışıltı mübarek... Allah şefaatine erdirsin...

Allah, yolundan ayırmasın... Onu sevenleri de ona benzetsin... Onu sevip de İslâm yolundan, Kur'an yolundan aykırı yollara gitmekten korusun...

Çünkü, bazen onu seviyorum diyenler, İslâm'ın emirlerine, Kur'an'ın emirlerine, Peygamber Efendimiz'in hadislerine aykırı yaşıyorlar, hareket ediyorlar. Ben onlarla çok konuştum. Gittim, anlattım, makalelerimde yazıyorum:

“—Bak ben de ailemizdeki rivayetlere göre Hazret-i Ali Efendimiz'in evlâdındanım, Peygamber SAS Efendimiz'in torunlarındanım. Bu gidişatınız yanlış... Kur'an'a bağlanın, namazı kılın!.. Namazsız olmayın, Kur'an'sız olmayın!.. Haramları bırakın, içki içmeyin!” diye kendim anlatıyorum.

Beni bilirler, ben açıkça söylüyorum. Allah hepimizi kendisinin sevdiği çizgiye, yola, yere, noktaya getirsin... Rızasına aykırı ömür geçirmekten hepimizi korusun...

Bu hadis-i şerif de kur'a ile çıktı ama, çok tatlı oldu. Allah-u Teâlâ Hazretleri Hazret-i Ali Efendimiz'in şefaatine bizleri erdirdin...

d.Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'i Sevmek

Onun arkasındaki hadis-i şerif de sanki özellikle seçmiş gibi... Ben herhangi bir zümreyi kayırmayı veya onun reyini, oyunu, teveccühünü toplamayı da düşünmüyorum ama, misafir olduğumuz evin sahibi açtı, bu sayfa çıktı. Rasûlüllah SAS Efendimiz buyuruyor ki:⁶

⁶ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.III, s.49, no:2651; Ebû Hüreyre RA'dan. Lafız farkıyla: Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.1369, no:3537; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.656, no:3769; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XV, s.422, no:6967; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.III, s.39, no:2618; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VI, s.379, no:32183; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.53, no:8183; İbn-i Amr Şeybânî, *el-Âhâd ve'l- Mesânî*, c.I, s.326, no:449; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.259; İbn-i Hacer, *el-İsâbe*, c.II, s.69; İbn-i Sa'd, *Tabakâtü'l-Kübrâ*, c.IV, s.62; Ahmed ibn-i Hanbel, *İlel*, c.III, s.81, no:4275; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.II, s.340; İbn-i Hacer, *Lisânü'l Mîzan* c.4, s.253, no:689; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.187, no:688; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.VIII, s.47; Üsâme ibn-i Zeyd RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.661, no:3782; Berâ ibn-i Âzib RA'dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.V, s.217, no:1820; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan. İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VI, s.378, no:32175; Ebû Hüreyre RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.III, s.32, no:2587; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.50, no:26; Ya'lâ ibn-i Mürre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.223, no:34279; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.180, no:4967.

اللَّهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُمَا فَأَحِبَّهُمَا وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا
وَأَبْغِضْ مَنْ أَبْغَضَهُمَا يَعْنِي الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ

(ش.طب. عن أبي هريرة)

RE. 186/2 (*Allàhümme innî uhibbühümâ, feehibbehümâ; ve ehibbe men yuhibbühümâ; ve ebgıd men ebgadahümâ; ya'ni'l- hasene ve'l-huseyn.*)

Taberânî Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmiş. *Râmûzü'l- Ehâdîs*'in 186. sayfasında. Not alanlar alır, dinleyenler banttan, ses kayıt şeridinden dinlerler, yerini bulurlar, Arapça'sını ezberlerler.

(*Allàhümme*) “Rabbim, Mevlâm, (*innî uhibbühümâ*) hiç şüphe yok ki, muhakkak ki ben bu ikisini seviyorum. (*Feehibbehümâ*) Sen de bu ikisini sev yâ Rabbi!..”

(*Ve ehibbe men yuhibbühümâ*) “Bu ikisini seveni de sev yâ Rabbi! (*Ve ebgıd men ebgadahümâ*) Bu ikisine buğz edene de buğz et yâ Rabbi!..”

Ne mutlu o iki kişiye ki, Rasûlüllah SAS, “Ben bunları seviyorum!” diyor. Allah'a da dua ediyor, “Yâ Rabbi, sen de bu ikisini sev!” diyor. “Bunları sevenleri de sev!” diyor. “Bunlara buğz edenlere de buğz et!” diyor. Allàhu ekber!..

Kim bunlar, kimmiş bu mübarekler: (*Ya'ni'l- hasene ve'l- huseyn*) “Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin...” Peygamber Efendimiz'in

Fâtıma Anamız'dan ve Hazret-i Ali'den olma iki torunu. Rasûlüllah SAS Efendimiz Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin'e böyle dua eylemiş.

Deminki ikinci hadis-i şerifi tamamlamadım gâlibâ:

(*Vâlîmen vâlâhu*) “Bu Hazret-i Ali’yi sevenleri de sev yâ Rabbi! (*Ve âdi men âdâhu*) Ona düşmanlık edenlere de düşman ol yâ Rabbi!” diye, böyle lehine dua etmiş Hazret-i Ali Efendimiz’in. Çok duasını böyle ihsân eylemiş, çok güzel dualar etmiş. İbn-i Abbas RA’ın rivayet ettiğine göre.

Bu üçüncü hadis-i şerif de tesadüfen, tevâfukan, çok da güzel düştü, Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin RA üzerine... Onlara böyle dua ediyor:

“—Yâ Rabbi, ben bu ikisini seviyorum!” diyor.

Torunu, sevmez mi?.. Kucağına alırdı, nasıl severdi Peygamber SAS Efendimiz!..

Fâtıma Anamız’ı nasıl severdi?.. Geldiği zaman ayağa kalkardı, alnından öperdi Fâtıma Anamız’ın... Cennet hatunlarından birisi Fâtıma Anamız.

“—Ben bu ikisini seviyorum yâ Rabbi, sen de sev!” diyor. (*Ve ehibbe men yuhibbühümâ*) “Bu ikisini sevenleri de sev yâ Rabbi!” diyor.

Peygamber Efendimiz'in torunları, duasına mazhar insanlar. İki de şehîden öldü. Birisi zehirlenerek öldürüldü. Birisi de Kerbelâ'da ailesiyle, çoluk çocuğuyla şehid edildi. Cennetlik olduklarını, ölümleri de gösteriyor.

(*Ve ebgıd men ebgadahümâ*) “Bu ikisine buğz edene de buğz et yâ Rabbi!” diyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi İslâm tarihini tam okuyup, tam anlayıp, sahabe-i kirâmın hepsini sevip; özellikle Hazret-i Ali Efendimiz'i, Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin Efendilerimizi de sevip, onların şefaatine ermeyi nasîb eylesin... Cennetiyle cemâliyle bizleri müşerref eyleyip, onlarla cennette buluştursun...

Fâtıma Anamız, cennet hatunlarının efendisi... Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin Efendilerimiz, bunlar cennet gençlerinin efendileri, seyyidleri... Hazret-i Ali Efendimiz'le, diğer Hulefâ-i

Râşidîn ile, Aşere-i Mübeşşere ile, cennetlik mübarek evliyâullah ile, yâ Rabbi bizi cennette buluştur!..

Ebû Bekr-i Sıddîk, Ömerü'l-Fâruk, Osmân-ı Zinnûreyn, Aliyy-i Murtazâ ve diğer mübarek büyüklerimizle cennette bizleri buluştur yâ Rabbi!..

Bi-lütfike ve keremike ve bi-hürmeti ismi-ke'l-a'zam, ve nebiyyike'l-ekrem, ve inneke mücîbü'd-deavât, ve kâdı'l-hâcât, ve ekremü'l-ekremîn, ve erhamü'r-râhimîn...

El-fâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

02. 02. 20001 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

